

SATIRY
SMILOVY ŠKOLY

O ŽENĚ ZLOBIVĚ

Pakli kto má ženu zlobivú,
ale kup jí sukni novú
a u vetchéj kaž vše dni choditi,
budeť se daleko méně zlobiti.
5 Pakliť bude láti druhé,
a ty jí kup třevíce nové;
kažiž vetché dievce dáti,
vždyť již bude méně láti.
Pakli k ní který hněv máš,
10 kup jí měšec, nuož i nový pás,
a čímť bude viece rotiti,
máš ji vždy dary krotiti,
a čímť bude viece láti,
a ty jí máš vždy dar dáti.
15 Pakliť jest nemilá proč,
a ty k ní pak vesele kroč,
vždy s ní pěkně nakládaje,
netepa jie ani jí laje.
Když tě bude chtieti bíti,
20 nemáš nic pryč ustúpiti;
muožeš jie tiem pokusiti,
smie-liť to pak učiniti.
Kdyžť dá dvě nebo tři rány,
ještě nehněvaj se na ni,
25 zdaliť klamajíc to činí,
ještě nedaj jí v tom viny.
Bude-liť velmi búchati,
tepruv hlédaj utiekati,
schovaj se někde uteka
30 a svú duši v se uvleka;

187a

budiž tu, ažť ji hněv mine,
potom bude mysli jiné.
Chovaj se pak na večeri,
ať tebe viece neudeří.
35 Mluv k ní velmi dobrotivě
a čině k ní milostivě,
nehněvaje se, ale směje
rci: „Máš zlé obyčeje;
milá paní, ostaň toho,
40 škodíť tobě i mně mnoho,
ač ty se chceš vždy zlobiti,
hněvajíc se i mě bíti.
Včeras velmi provinila,
že si muže bíti chtěla;
45 s právem by se tiem styděla!“
Dobrotú svú jejie viny
přemóžeš i ty zlé činy.
„Nezlosť se tak, ani hněvaj,
pokoj sobě i mně daj.
50 Snad se já také rozhněvám,
i bude to škoditi nám;
že budevě zle bydliti,
budú se nám lidé smieti,
nebo že tě musím bíti.
55 Potom se lépe pamatuj,
chceš-li, sama sebe lituj.
Pomni, že jsi mě včera bila,
ty, má paní drahá, milá!
Ját sem tebe nechtěl bíti,
60 ani se tobě brániti,
vše sem to přetrpěl mile,
obrátil to v kratochvíle.
Potom toho nemysl sobě,
bych já se dal bíti tobě;
65 ale já tě kázati mám, |
to přikázal Hospodin sám.

187b

Již jsi střiedu vydržala,
že jsi mě včera kázala;
jižť má střieda má nastati,
70 chci tě do smrti kázati
hněvem, bitím i dobrotú,
chci tě tresktati tú rotú.
Když já se z čeho rozhněvám
řkúc: ‚Jižť já dosti jmám,‘
75 želej, žes to učinila,
a budeš mi tiem více mila.
Pakli tě kdy stepu z čeho,
reiz: ‚Ráda, milý brachku, všeho
chci se ráda uchovati,
80 tebe na všem poslúchati.
Račiž mi to odpustiti,
chci se ráda polepšiti !‘
Když pak pokornú řeč mluvíš,
milejší mi býti musíš,
85 chci se lépe pamatovati
a chci tě méně hněvati.
Kdyžť netepu ani se hněvám,
jedno k tobě dobrotu mievám,
pomni mne pak nehněvati,
90 a to uměj zachovati;
kdyžť já mám milost k tobě,
nemievaj zlosti v sobě,
by proti mně chtěla zlostiti,
o vše se se mnú hněvati.
95 Chci té řeči dosti mieti.
Jezukriste, rač nám přieti,
v dobrém stavu pevně státi,
potom se bohu dostati.“

PŘÍLOHY